

Udskriftsdato: onsdag den 17. juni 2026

KEN nr 9719 af 03/01/2002 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse P-2-02 om personligt tillæg - likvid formue - ejerbolig - friværddi

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 600788-01

Ankestyrelsens principafgørelse P-2-02 om personligt tillæg - likvid formue - ejerbolig - friværdi

Resume:

Friværdi i fast ejendom, som en pensionist bebor, er som udgangspunkt ikke likvid formue, der skal indgå i den økonomiske vurdering af ansøgers ret til personligt tillæg.

Det kan dog ikke udelukkes, at udgangspunktet i helt ekstraordinære situationer kan fraviges, således at friværdi i fast ejendom indgår i den likvide formue. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en meget betydelig friværdi i ansøgers faste ejendom.

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at fravige udgangspunktet i en sag, hvor ansøger ejede og beboede et hus, som pr. 1. januar 2001 havde en ejendomsværdi på 399.000 kr. og hvor restgælden var ca. 93.000 kr.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 615 af 26. juni 2001 - § 17

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 484 af 29. maj 2007 - § 14

Sagsfremstilling:

Ansøger søgte i maj 2000 om personligt tillæg til medicin og naturprodukter. Kommunen gav afslag herpå, og nævnet hjemviste sagen til fornyet behandling for så vidt angik vurdering af, om de økonomiske forhold var særlig vanskelige.

Kommunen gav herefter igen afslag på personligt tillæg med henvisning til ansøgers likvide formue, som kommunen havde opgjort til 243.329 kr. Kommunen har beregnet ansøgers likvide formue som 80% af ejendomsværdien af hendes ejerbolig (399.000 kr.) fratrukket restgælden i huset (92.938 kr.) og tillagt kontant indestående i pengeinstitut (17.067 kr.).

Vedrørende ansøgers øvrige økonomiske forhold var det oplyst, at hun modtog folkepension, og de samlede indtægter var opgjort til 7.075 kr. pr. måned. Der var oplyst faste udgifter til termin, vand, forsikring, el, varme, vedligeholdelse af ejendommen, telefon og licens - i alt 3.097 kr. pr. måned. Hertil kom udgifter på yderligere 41 kr. til telefon (samtaler) og 2.497 kr. til medicin - i alt yderligere 2.538 kr. pr. måned.

Der forelå ikke oplysninger om ansøgers personlige tillægsprocent.

I afgørelse af 14. juni 2001 fandt nævnet, at ansøger var berettiget til halvdelen af den månedlige udgift til homøopatisk medicin. Nævnet fandt ikke, at friværdien eller en procentdel heraf i ansøgers faste ejendom skulle medregnes i den likvide formue. Nævnet lagde vægt på, at der var tale om en fast ejendom, der tjente som bolig for ansøger.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse, og anførte i klagen bl.a., at det fandtes inkonsekvent, når der i SM P-12-99 blev lagt vægt på friværdi på 250.000 kr. i et sommerhus, mens friværdi i almindelig helårsbolig ikke måtte indgå i det kommunale skøn. Det var ligeledes kommunens vurdering, at der med

den nuværende praksis var en klar forskelsbehandling på den pensionist, der havde sin formue bundet i en helårsbolig og den pensionist, der anbragte tilsvarende formue i et sommerhus og boede i en lejebolig.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om friværdi i en pensionists ejerbolig skal medregnes som formue ved vurderingen af, om der kan ydes personligt tillæg.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at ændre nævnets afgørelse, hvorefter friværdien eller en procentdel heraf i ansøgers faste ejendom ikke skulle medregnes i den likvide formue.

Begrundelsen for afgørelsen var, at friværdi i den faste ejendom, som en pensionist bebor, som udgangspunkt ikke skulle anses for at være likvid formue, der skulle indgå i den økonomiske vurdering ved tildeling af personlige tillæg. Det var i den forbindelse indgået i Ankestyrelsens overvejelser, at pension er en varig ydelse.

Ankestyrelsen bemærkede dog, at det ikke kunne udelukkes, at der kunne forekomme helt ekstraordinære situationer, hvor ovennævnte udgangspunkt kunne fraviges, således at friværdi i fast ejendom indgik i den likvide formue. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvor der var en meget betydelig friværdi i ejendommen.

Ankestyrelsen havde i den foreliggende sag ikke fundet, at der forelå en sådan ekstraordinær situation.

Ankestyrelsen havde lagt til grund, at ansøger ejede og beboede et hus, som pr. 1. januar 2001 havde en ejendomsværdi på 399.000 kr., og at restgælden i huset var ca. 93.000 kr.

Ankestyrelsen havde herved lagt vægt på, at den faste ejendom tjente som bolig for ansøger, og at friværdien heri var relativ beskedent.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

Det bemærkedes, at Ankestyrelsen ved denne afgørelse ikke havde taget stilling til, om udgiften til homøopatisk medicin var en sådan rimelig og nødvendig udgift, hvortil der kunne ydes personligt tillæg.